

[Albrechtsen]

en løsning. Og hvor der er vilje, er der også en vej.

Svar (20/12 85):

Boligministeren (Bollmann):

Spørgsmålet om ydelse af huslejetilskud til Kunstnerkollegiet har været behandlet meget indgående i boligministeriet. Senest havde jeg et møde med formanden for kollegiets bestyrelse den 18. juli 1985. På baggrund af dette møde undersøgte boligstyrelsen endnu en gang mulighederne for at forhøje tilskuddet til kollegiet i medfør af huslejetilskudsordningen. Boligstyrelsen fandt imidlertid ikke grundlag for at ændre tilskudsberegningen, hvilket jeg meddelte formanden for kollegiebestyrelsen i skrivelse af 13. august 1985.

Jeg kan oplyse, at kollegiet består af 32 boliger af meget varierende størrelse, heraf 1 stk. 2½ værelses lejlighed, 12 stk. 2 værelses lejligheder, 12 stk. 1½ værelses lejligheder og 7 stk. 1 værelses lejligheder. Der er således tale om ganske store boliger, der er særdeles attraktivt beliggende i Skindergade i umiddelbar nærhed af Københavns universitet.

Jeg kan endvidere oplyse, at der ved tilskudsberegningen er set bort fra fællesarealet i tagetagen. Derimod er trapper og gangarealer – i lighed med, hvad der gælder for andre kollegier – indgået i det bruttoetageareal, som er lagt til grund for tilskudsberegningen.

Ved forelæggelsen i 1984 af forslaget til den nye huslejetilskudsordning blev folkettinget gjort opmærksomt på, at visse kollegier, der havde været uforholdsmæssigt begunstiget ved den tidligere ordning, måtte påregne huslejestigning.

Jeg finder fortsat, at der efter huslejetilskudsordningen ikke er mulighed for at yde yderligere støtte til dette kollegium.

Spm. nr. S 424

Til *ministeren for Grønland* (13/12 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvad agter ministeren at svare lægerne på lægeklinikken i Nuuk til deres åbne brev af 2. december omhandlende sundhedspolitikken, som den udmøntes i praksis på lægeklinikken?«

Begrundelse

Det, lægerne på lægeklinikken har skrevet, er et nødråb til Grønlandsministeren.

Midt i januar skal ministeren indvi den nye lægeklinik i Nuuk, men der er tilsyneladende ikke håb om, at nye bygninger vil give befolkningen en bedre service, så længe der ikke er personale nok til at udføre arbejdet tilfredsstillende.

Af brevet fremgår, at ventetiden ved behandling af akutte sygdomme oftest »kun« er 6–8 timer – vel at mærke i lægeklinikken venteværelse. Der er ikke personalemæssig mulighed for at aflægge hjemmebesøg. Mange bruger en hel arbejdsdag på at vente på at blive behandlet for selv banale ting.

Der bor ca. 12.000 mennesker i Nuuk, og der er ansat 4 assisterende læger samt en distriktslæge (administration). Lægerne ser ca. 85 pct. af befolkningen i løbet af 2 år. I Danmark ser man 90 pct. af befolkningen i løbet af 5 år. I Danmark ville der til Nuuks befolkning være 8–9 praktiserende læger. Hertil kommer en række arbejdsopgaver, som sjældent forekommer i almindelig praksis i Danmark, f.eks. skadestueaktivitet, klinik for kønssygdomme, skolelæge, retsmedicin og mange tilfælde, som man i Danmark ville henvise til en speciallæge.

Forholdene omkring lægeformidlingen i Nuuk er uanstændige. Det er den danske stat, der har ansvaret for sundhedspolitikken i Grønland, og ministerens svar til lægerne vil formentlig vise, at regeringen er sig dette ansvar bevidst.

Det åbne brev til ministeren er gengivet i Nuuks ugeavis.

Svar (19/12 85):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg har den 13. december 1985 sendt sålydende svar til lægerne på lægeklinikken i Nuuk:

»Tak for jeres brev af 2. december 1985 om lægeklinikken.

I skriver, at befolkningen har udvist en fantastisk tolerance ved at affinde sig med lange ventetider ved bestilling af konsultationer og for patienter med akutte lidelser. I beskriver også, hvordan det er at arbejde under sådanne vilkår. Efter jeres mening vil nye bygninger ikke give befolkningen en bedre service, så længe der ikke er personale til at gøre arbejdet ordentligt.